

**VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT**

BRUSSEL, 24 -02- 1998

Aan de heren Voorzitters van de
Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Hertogsstraat 53

1000 BRUSSEL

Uw brief VAN

Uw kenmerk

ONS kenmerk

Bijlagen

29.134/II/PN
CV/YS

Betreft: toepassing van de SWT.

Geachte Heren,

Ter zitting van 29 januari 1998 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht wegens het feit dat de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie de bepalingen van artikel 3, § 4, van het koninklijk besluit van 3 juni 1976 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitters en van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie niet naleeft. In dat artikel staat dat de klachten, de bewijsstukken van de betrokken partijen en de verslagen en adviezen in het Frans, het Nederlands en/of het Duits moeten worden vertaald.

Volgens de klager waren de bewijsstukken van drie dossiers die op de algemene vergadering van 28 april jongstleden werden behandeld, niet vertaald.

Deze gang van zaken geldt niet alleen voor Franstalige dossiers die aan de Nederlandstalige leden van die Commissie worden bezorgd, maar ook voor Nederlandstalige dossiers die aan de Franstalige leden worden gezonden.

*

* *

2.

De op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) zijn toepasselijk op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet (artikel 1, § 1, 1°, van de SWT).

Het koninklijk besluit van 3 juni 1976 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitters en van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en tot regeling van dezer werking en het koninklijk besluit van 16 november 1976 tot vaststelling van het huishoudelijk reglement van de voornoemde Commissie, bevatten bijzondere bepalingen op het vlak van de talen aangaande de dossierstukken van de ingediende zaken, de oproeping, de agenda en de notulen van de vergadering (artikel 3, § 4, KB 03.06.1976 en artikel 6 KB 16.11.1976).

Het gaat in dit geval om een koninklijk besluit, en niet om een wet, dat een bijzonder taalvoorschrift invoert, hetgeen strijdig is met artikel 1, § 1, 1°, van de SWT. De bedoelde bepalingen op het vlak van de talen zijn dus waardeloos, en kunnen niet in aanmerking worden genomen.

De SWT blijven van toepassing wat het door de klager opgeworpen probleem betreft.

Bijgevolg geldt de volgende procedure voor de behandeling van de dossiers in de binnendiensten van de administratie, alsook voor de vergaderingen van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, die is ingesteld bij wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Zij is samengesteld uit 13 Nederlandstalige en 13 Franstalige leden, alsook 2 Duitstalige leden die medebeslissende stem hebben wanneer een klacht die betrekking heeft op het Duitse taalgebied, aanhangig is bij de Commissie.

Zij benoemt onder haar leden twee voorzitters (bij volstreekte meerderheid der stemmen van de Nederlandstalige leden enerzijds, en van de Franstalige leden anderzijds).

De Commissie wordt bijgestaan door rijksambtenaren die door de regering ter beschikking worden gesteld.

1. Behandeling van de dossiers in de binnendiensten van de administratie van de Commissie.

Ingediende klachten moeten in binnendienst door het administratief personeel behandeld worden in de taal van het gebied waarin de zaak gelokaliseerd is, en dit, met toepassing van artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, van de SWT.

2. Behandeling van de dossiers in de vergaderingen van de Commissie.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen 26.112 van 20 oktober 1994 en 28.066/28.152 van 8 juli 1996) en de Raad van State (arrest 18.258 van 24 mei 1977) vormt het geen inbreuk op de wet dat, wanneer een orgaan tweetalig is samengesteld, alle stukken van het dossier, de oproeping, de agenda, de notulen van de vergadering, alsook de zittingen zelf vertaald worden (tolk), ofschoon dit niet is voorgeschreven door de wet.

Kortom, indien men het houdt bij een strikte toepassing van de wet, is de klacht ontvankelijk en ongegrond: er wordt geen enkele bepaling van de SWT geschonden, aangezien de wet in een dergelijk geval niet in vertaling voorziet. En zelfs indien het tot een vertaling komt, is zulks niet strijdig met de SWT (cfr. rechtspraak VCT en Raad van State).

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS